

ה"ת 37025/05/19 - ראייד שלאידה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 37025-05-19 שלאידה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: ..
בפני כבוד השופט אורן סילברמן
מבקשים ראייד שלאידה
נגד מדינת ישראל
משיבים

החלטה

1. המבקש עתר להשבת רכב מסוג שברולט מ.ר. 3352039 אשר נתפס על ידי המשיבה. המבקש טוען כי הרכב אינו נדרש כראיה בהליך, הוא לא קשור לתיק החקירה ואין עילה להחזקתו. נטען גם כי רכב נוסף, מסוג קיה מ.ר. 6781533, השייך לאשתו של המשיב, נתפס אף הוא והותיר את המשפחה ללא כלי רכב. לדיון שנערך בבקשה התייצבה גם אשתו של המשיב ועתרה גם היא לשחרור רכבה הנ"ל.
2. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי מדובר באמצעי ששימש לביצוע העבירה - באמצעות הרכבים בוצעו הגניבות בעניינן מתנהל תיק החקירה. החקירה הסתיימה והתיק הועבר לתביעות כאשר בכוונת המבקשת להגיש כתב אישום ובקשה לחילוט הרכבים.
3. ביום 22.05.19 נערך דיון בבקשה במעמד הצדדים.
4. בהתאם להוראות הדין והפסיקה תכליות התפיסה מגוונות - תכלית מניעתית בנוגע לחפץ אשר משמש לביצוע עבירה; תכלית ראייתית בנוגע לחפץ אשר עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה; תכלית של חילוט אם מדובר בחפץ שנעשה בו שימוש לשם עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע העבירה או כאמצעי לביצועה (ר' רע"פ 7600/08 **אברם נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו)).
5. הרף הראייתי הנדרש, הן לתפיסת חפץ והן להמשך החזקה בו, הוא קיומו של חשד סביר כי נעברה עבירה וכי מתקיימת אחת העילות המנויות בסעיף 32 לפקודת החיפוש.
6. באשר לתפיסת רכוש בשלב חקירה לצורך הבטחת חילוט נקבע כי יש לאזן בין הזכות הקניינית של החשוד לבין הבטחת התכלית של שימור מצבת נכסי החשוד למטרות התפיסה כאמור (ר' בש"פ 6529/10 **דודו מגידש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו); עפ 5763/12 **מדינת ישראל נ' יורם בן יהודה בן יעיש** (פורסם בנבו); בעח (מרכז) 16453-09-17 **יגמור סאמר נ' מדינת ישראל - מחלקת חקירות מכס ומע"מ** (פורסם בנבו)).
7. עיון בתיק החקירה מלמד כי קיים חשד סביר לביצוע העבירה המיוחסת (אפנה למסמכים שסומנו על ידי (2-19)).

8. חומרי החקירה גם מבססים את הטענה כי הרכב שימש ככלי לביצוע העבירה כאשר הגניבה מבית העסק בוצעה תוך שימוש לכאורה ברכבים האמורים, עליהם הועמס הרכוש הגנוב (ר' בין היתר מסמכים 15, 16 ו- 18 וכן הודעות המעורבים).

9. בנסיבות אלו קיימת עילת תפיסה בידי המשיבה.

10. אולם, כאמור לעיל, יש לאזן בין זכות הקניין לבין אפשרות הבטחת החילוט ובנסיבות דנן, לאור היקף העבירה (על פי חומרי החקירה) ומנגד זכויות הקניין והצורך ברכב לצורכי המשפחה, ניתן לאזן את הצרכים השונים על ידי שחרור הרכב בתנאים מתאימים.

11. הדברים האמורים נכונים בכל הקשור לרכב מסוג קיה, לגביו הוכחה זכות בעלות מהותית של אשתו של המבקשת לאחר ששולמה על ידה מרבית התמורה על פי הסכם מכר והרכב בחזקתה כבר תקופה של מספר שנים (אפנה להודעת הבעלים הרשום מיום 22.04.19 שסומנה 2).

12. בכל הקשור לרכב מסוג שברולט הרי שמחומרי החקירה לא ברור כלל באם המבקש הינו בעל זכות מהותית ברכב שעה שלא שילם את תמורתו, לא חתם על חוזה והוא מחזיק בו תקופה קצרה בלבד (ר', בין היתר, הודעת הבעלים הרשום מיום 18.04.19 שסומנה 1). בנסיבות אלו, על פני הדברים, לא זכאי המשיב לקבל את הרכב לחזקתו.

13. לאור כל האמור אני מורה על שחרור הרכב מסוג קיה בתנאים המפורטים להלן:

1. העמדת הרכב לרשות המדינה בכל עת על פי דרישה.

2. עיקול הרכב ברישום במשרד הרישוי לטובת המדינה.

3. איסור על ביצוע כל דיספוזיציה ברכב.

4. המצאת פוליסת ביטוח מקיף שהמדינה הינה מוטב בה בתוקף ל- 180 יום.

5. התחייבות עצמית של המבקשת וערבות צד ג' על סך של 40,000 ₪.

6. הפקדה בסך של 20,000 ₪.

14. בכל הקשור לרכב מסוג שברולט הרי שבהעדר ראיה לבעלות המהותית של המבקש ברכב האמור הבקשה נדחית.

15. זכות ערר כחוק.

16. המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

17. תיק החקירה יוחזר לטוען היחידה הרלבנטית.

הצדדים.